

på en socialdemokratisk statsminister. Vi andre har ikke peget på hverken hr. Poul Nyrup Rasmussen eller andre socialdemokrater. Vi vil faktisk gerne have haft regeringsmagten selv, og da Enhedslisten jo selv siger, at Socialdemokratiet og De Radikale i vid udstrækning har imødekommet KV's politiske ønsker, så var det måske bedre at få Det Konservative Folkeparti og Venstre til at føre borgerlig politik. Vi er alligevel lidt mere suveræne i den boldgade.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes i og for sig, at det har været en interessant diskussion i dag, og jeg er fuldstændig enig i det, som er sagt om regeringens brudte valgløfter. Jeg kan slet ikke forstå, at Socialdemokraterne har så travlt med at gå i offensiven i forhold til det. Alle og enhver i huset ved jo, at der er et problem omkring det, som blev sagt i valgkampen, og udviklingen siden da.

Alle har jo kunnet se, hvilken afgrundsdyb forskel der er mellem det, som er blevet sagt flere gange af statsministeren om efterlønnen, og så det, som faktisk er gennemført omkring efterlønnen. Derfor er det jo meget naturligt, at der er en stor skuffelse i forhold til regeringens politik.

Det har også noget at gøre med, at valget jo heldigvis blev vundet af venstresiden. Det var godt, at vi forhindrede, at de borgerlige fik magten. Hvorfor blev valget vundet? Det blev jo vundet, fordi der blev lagt en klar afstand især til partiet Venstre. Det var to menneskesyn over for hinanden, og derfor er det vel indlysende nok, at mange mennesker føler sig forvirrede og skuffede, når så regeringen laver et så gennemgribende forlig netop sammen med partiet Venstre, det parti med et helt andet menneskesyn, så kort tid efter valget. Derfor er det naturligt for mig at se, at der er sket den udvikling i vælgertilslutningen især med hensyn til Socialdemokratiet.

Derfor synes jeg også, man fra Socialdemokratiets side bør være lidt mere opmærksom på at få vendt denne her skude. Det hjælper ikke noget, at man bare står og råber op og siger, at alt er så fremragende, at der ikke er nogen problemer i det her. Alle ved, at der er problemer. Det ved man jo også godt selv. Man ved det jo godt, og derfor kunne jeg godt savne nogle

overvejelser om, hvordan man kommer videre, hvordan Socialdemokratiet kommer ud af den her situation. Måske en overvejelse om, hvordan man kunne få en åben diskussion med befolkningen om, hvordan den her troværdighedskrise bliver overvundet, hvordan vi kan genvinde tilliden i forhold til befolkningen, hvordan vi kan udforme en politik, der kan genvinde tilliden.

Derfor vil jeg så sige, at det måske er nok så vigtigt, at vi ser fremad i stedet for bare at kigge tilbage. Og jeg kunne da ønske, at vi havde fået nogle bud i dag på, hvordan regeringen havde forestillet sig at man på de centrale velfærdsområder i et bredt samarbejde med Folketingets partier kunne komme videre.

Et eksempel er børneområdet. Det spillede jo en meget stor rolle i valgkampen. Der var ikke grænser for, hvor mange partier der tog det emne op. Det begyndte med nytårstalen fra statsministeren forrige år og fortsatte gennem valgkampen. Der er sket lidt, men det står slet ikke mål med det, som valgkampen faktisk handlede om.

Om de forslag til vedtagelse, der er lavet, vil jeg sige, at vi godt kan stemme for Enhedslistens forslag til vedtagelse. Det er fuldstændig korrekt, hvad der står i det, men på den anden side, hvad er så formålet med at bare at sige: *Æv bæv, I har brudt nogle valgløfter? Hvad er formålet med det? Er det måske ikke vigtigere at se en smule fremad?*

De borgerliges forslag til vedtagelse kan vi ikke leve med. Det er fremgået ganske klart, at det er en invitation til at fortsætte det samarbejde, som blev skabt omkring finansloven. Det er bestemt ikke attraktivt for os, tværtimod. Jeg kan også dårligt forestille mig, at det er attraktivt for Socialdemokratiet. Det er præcis det samarbejde, der har skabt de her enorme vanskeligheder for Socialdemokratiet.

Og for at vi ikke skal stå sådan med benene fuldstændig i den blå luft, vil jeg godt komme med et forslag til vedtagelse, som sådan set er et tilbud om et samarbejde her i Folketinget, et samarbejde, som er fremadrettet.

Jeg synes, at vi skal væk fra den her mudderkastning, vi har haft her i dag, og specielt synes jeg ikke, regeringen har haft ære af den, og jeg vil komme med en opfordring til, at vi nu kommer videre og diskuterer fremadrettet i forhold til de store velfærdsproblemer, som vi står over for.

Derfor vil jeg godt fremsætte følgende: